

ARKITEKTURGALLERIET

NhEW
(NorthhouseEastWest)

[13]

Tanja Jordan og
Open Office

Arkitekturgalleriet 13
Tanja Jordan og Open Office

Udstilling i Dansk Arkitektur Center – Gammel Dok
fra den 10. juli til den 22. august 1999

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Storefront for Art and Architecture; National Historical Publications and Records Commission (NHPRC); and Mr. Robert M. Rubin

Arkitekturgalleriet 13**Tanja Marie Jordan og Open Office**Udstillingen NhEW (**N**orth**h**ous**E**ast**W**est)

i Gammel Dok fra den 10. juli til den 22. august 1999

NhEW'er støttet af Statens Kunstfond, Carl F. A/S, Great Greenland A/S, Vester Kopi,
V.M.C. Stålcentrum A/S, Skandinavisk Vand og Filtfabrik, Paneltec, Panelite og Thermal
Foam Inc.

Redaktion: Eric Messerschmidt

Oversættelse: Regitze Hess

Produktion og grafisk tilrettelæggelse: Gilbert Hansen, Arkitekturtidsskrift **B**

Tryk: Linde Tryk, Aarhus

Udgivelsen er støttet økonomisk af Kulturministeriets Tipsmidler

ISBN: 87-90668-18-9

© Dansk Arkitektur Center, Gammel Dok

Styringsgruppe: Peter Bertam, Helle Juul, Marianne Levinsen, Eric Messerschmidt,

Claus Peder Pedersen, Lene Tranberg

Udstillingssekretariat: Regitze Hess

Strandgade 27B

DK-1401 København K

Fon: +45 32 57 19 30

Fax: +45 32 54 50 10

em@gammeldok.dk

Bestilling og distribution:

dac@gammeldok.dk

Udstillingerne i Arkitekturgalleriet er i 1999 støttet af Danske Arkitekters Landsforbund

Udstillingen NhEW (NorthHouseEastWest) er materialiseringen af et længere samarbejde mellem den danske arkitekt Tanja Marie Jordan og og Linda Taalman fra det amerikanske projektfællesskab Open Office.

I form af en installation præsenterer udstillingen i skalaforholdet 1:1 et forslag til en bolig i Thule-området i det nordvestlige Grønland. En bolig som på det specifikke plan tager afsæt i de særlige livsvilkår, der findes netop her, og som på et mere alment niveau anbringer spørgsmålet om bosætning i en bredere socio-kulturel sammenhæng.

Udgangspunktet for projektet NhEW (NorthHouseEastWest) er med andre ord dobbelt. Det udspringer dels af et ønske om at undersøge begreberne komfort og konformitet i relation til den nomadiske livsform, sådan som den på den ene side udgør det arkaiske livsgrundlag for visse af jordens befolkninger og på den anden praktiseres som det tilvalgte indhold i tilværelsen for andre. Dels ser NhEW (NorthHouseEastWest) sig som et arki-

tekonisk projekt til udvikling af et mobilt hjem, der med benyttelse af den elektroniske handel giver inuit'en mulighed for - i bogstaveligste forstand - at skræddersy sit hjem med de materialer og taktile kvaliteter, han ønsker.

I sin tilgang bliver Tanja Marie Jordan og og Linda Taalmans projekt således et forsøg på at kombinere det fundamentalt væsensforskellige i de to kulturer, som nutidens lokalbefolkning i Thule er underlagt: På den ene side rationaliteten, eksempelvis ved polarforskeren, Knud Rasmussens tanker om en præfabrikeret og transportabel ét-rums bolig, der kan fragtes på slæde hen over isen. På den anden side inuit'ens transcenderede erkendelse af samhørigheden mellem menneske og natur, hvor kroppen og dens omgivende rum nødvendigvis er en grundlæggende parameter for udformningen af de redskaber, der gør inuit'en i stand til at overleve polarområdet's ekstremt: Tøj, kajak og slæde.

Dansk Arkitektur Center

"Man må ikke bo i alt for gamle huse. Selvom der ikke indtræffer noget dødsfald, bør folk forlade et hus, når det bliver for gammelt, thi der kan være megen sygdom ved et gammelt hus."

(fra: 500 leveregler, gamle ord og varsler fra Vestgrønland. Knud Rasmussen.)

Udgangspunktet for NhEW er et bevidst valgt ekstremt landskab, ud fra dets mangfoldige historiske ekspeditioner, den kulturelle komplekse struktur, og ikke mindst det landskab og klima, der dikterer stedets levevilkår. Der er tale om Thule distriktet (76°32'N, 68°45'V) i området hvor Knud Rasmussen og Robert E. Peary begyndte deres ekspeditioner. Inden for en radius på mindre end 100 kilometer findes her det nordligst befolkede Inuit samfund med base omkring Qaanaaq og det mest avancerede militære anlæg på Thule Air Base. Disse to strukturer er så infiltrerede i hinanden, at det er svært at bestemme, hvad der stammer hvorfra. Bygden Qaanaaq ligger i det eneste distrikt i Grønland, hvor befolkningen stadig lever af traditionelle fangerkunderskaber, og dog ville bygden ikke kunne eksistere uden den nærliggende militærbase og dens dramatiske, sociale og politiske baggrund. Ønsket med dette projekt har været at bidrage med en kritisk analytisk synsvinkel på den moderne nomadiske tilstand med et særlig fokus på komfort-begrebet. I et sammensat hybridt samfund, hvor flere synsvinkler og levemåder er tilstede, udfordres rummet og synet på virkeligheden gennem en kritik af hverdagslivet. Denne procesorienterede tilgang fokuserer på temaer symptomatiske for stedets karakter.

NhEW (NorthouseEastWest)

Et projekt om rum som beklædningsstykke, om materialitet og mobilitet og om rummet mellem kajakken og Internettet. Et projekt, som tager afsæt i stedet omkring Thule i Nordgrønland. Konventionelle bomæssige normer reformuleres. Ved at blive udsat for hybride kultursyn, oparbejdes et kritisk syn på hverdagen.

Ekspeditioner og "Explornography*": Vore dages kulturelle turist.

*Explornography: "The vicarious thrill of exploring when there's nothing left to explore".

I Qaanaaq eksisterer en tydelig indflydelse fra såvel Danmark som fra USA. Først etableret i forbindelse med oprettelsen af handelsstationen i begyndelsen af det 19. århundrede, senere ved opførelsen af den amerikanske luftbase i Thule.

I dette lille samfund findes stadig efterkommere af deltagerne fra ekspeditionerne fra omkring 1900. En Hanson familie, kendt i Qaanaaq som 'Negerne', en Peary familie og flere Rasmussen'er (uden dog nødvendigvis at nedstamme fra Knud Rasmussen). Inuitterne var oprindeligt nomader, der flyttede mellem en sommer- og en vinterboplads alt efter fangststeder og fangstdyrenes veje. De rejste fra hytte til hytte, byggede midlertidige nye hytter eller medbragte deres bolig i form af telte.

I en tid hvor hele jordkloden er kortlagt, og der næppe findes noget område der ikke er scannet af øjet, (det virkelige eller det virtuelle) har tanken om udforskning ikke længere den samme betydning.

Det 19. og 20. århundredes opdagelsesrejsende er i det 21. århundrede

"One should not reside in houses that are all too old. Even without the event of death, people ought to abandon a house before it becomes too old, as there can be much illness affiliated with an old house."
(from 500 maxims, ancient sayings and augers from Western Greenland. Knud Rasmussen.)

The point of departure for NhEW is an extreme environment consciously selected for its many historic expeditions, its culturally complex structure, as well as for its landscape and climate which dictate life in the area. The area in question is the district of Thule, 76°32'N, 68°45'W, where Knud Rasmussen and Robert E. Peary set off from on their expeditions.

Within a radius of less than 100 km, exists the most northern Inuit inhabited community, based in and about Qaanaaq, and the most advanced of military complexes at the Thule Air Base. These two structures so thoroughly infiltrate one another that it is difficult to discern what stems from what. The Qaanaaq settlement is located in the only district of Greenland where local inhabitants still live according to traditional hunting methods. However, without the nearby military base and its dramatic social and political history, the settlement would cease to exist.

The aim of this project has been to contribute a critical analytical outlook on the modern nomadic state, with particular focus on the notion of comfort. In a composite hybrid society, where one finds different outlooks and ways of life, the space and the outlook on reality are challenged through a critic of everyday life.

NhEW (NorthhouseEastWest)

A project dealing with space as an item of clothing, materiality and mobility, and the space between the kayak and the Internet. A project with the region of Thule in northern Greenland as its point of departure. A reformulation of conventional dwelling norms. Exposure to hybrid cultural outlooks prompting a critical outlook on everyday life.

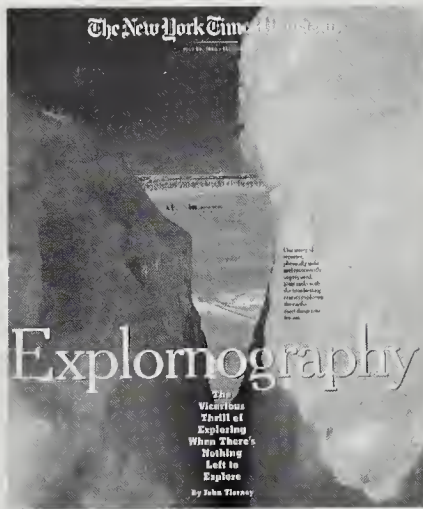
This process oriented approach focuses upon issues symptomatic of the character of the site.

Expeditions and "Explornography *": The cultural tourist of our times.

*Explornography: "The vicarious thrill of exploring when there's nothing left to explore."

In Qaanaaq, influences from both Denmark and the USA are quite obvious, initially manifested with the establishment of a trading station at the start of the 19th century, and later on with the establishment of the American air base at Thule.

Descendants of those participating in the expeditions at the start of this century are still to be found in this small community: a Hansen family, known in Qaanaaq as the "Negroes", a Peary family and several Rasmussens (though not necessarily descendants of Knud Rasmussen). The Inuit were originally nomads, who migrated between summer and winter settlements all in accordance with the shifts in the hunting grounds and the hunt. They journeyed from one hut to the next, built new make-shift huts on the way or transported their abode in the form of a tent.

erstattet af den “kulturelle turist”, et fænomen som er skabt af turistindustrien med sine tilbud om “horisont udvidende” oplevelser af “bonding” og udfordrende udholdenhedsprøver appellerer til familier, institutioner, og kultur-engagerede personer. Den kulturelle turist søger at genskabe en pirrende, intens oplevelse gennem en udvidelse af hverdagen, f.eks. ved ekstrem sportsudøvelse, avanceret rollespil eller ved at opsøge kulturchok. For eksempel har canadiske turister i vinteren 1998-99 “besøgt” Nordpolen med udgangspunkt fra Qaanaaq. Den kulturelle turist er en hybrid mellem tidligere tiders opdagelsesrejsende og den oprindelige indfødte nomades livsvilkår. Den opdagelsesrejsende søger den ekstreme udfordring, mens nomaden søger den mest fornuftige og livsbefordrende tilstand.

Den kulturelle turist er blevet vor tids *opdagelsesrejsende nomade*.

Det var polarforskeren Robert E. Peary, som introducerede våben og ammunition til inuitterne, der hurtigt lærte at skyde og fange vildt med det nye våben. Efter at han var draget videre på ekspedition mod Nordpolen, løb eskimoerne hurtigt ud af ammunition, og da de unge havde glemt de oprindelige fangstmetoder, endte befolkningen på sultegrænsen. Blandt andet for at komme disse problemer i møde, oprettede Knud Rasmussen i 1909 handelsbasen i, og herved sikrede han hele Grønland som dansk herredømme.

I 1897 bragte Peary med videnskabeligt formål fem grønlandske folk til New York. Fire døde hurtigt af tuberkulose. Den overlevende dreng Minik, voksede op i New York, men vendte i 1909 tilbage til Thule, hvor hans omtale af biler, høje huse, broer og store

både blev mistænkeliggjort af befolkningen. Han faldt aldrig til igen, og vendte tilbage til New York, hvor han døde af tuberkulose i 1927. En fremmed i begge verdener.

Cook og Peary kappedes om at nå først til Nordpolen i årene omkring 1908-9. I 1909 bliver Cook ærbødigt modtaget og fejret i København af Kong Frederik VII som den første på Nordpolen. Siden viste det sig at være usandsynligt, at det var Nordpolen, han skulle have nået. Det billede, som var Cooks bevis, viste sig at være en manipuleret ‘Nordpol’. Hvilket må antages at være en af de første fotomanipulationer.

Globale forbindelser

Siden 1941 har Grønland haft en betydelig rolle i den globale sikkerhedspolitik, ikke mindst på grund af Thules strategiske placering som ‘trædesten’ midt mellem Sovietunionen og USA. Omstændigheden førte til etableringen af Thule Air Base omkring 1952. Allerede inden Grønlands-forhandlingerne i 1951 var de amerikanske forberedelser til etableringen af Thule Basen i fuld gang. I juni 1951 ankom 120 skibe med flere end 12.000 mand fra USA. Basen opererede for fuld kraft i november 1952, og under den kolde krig opholdt ca. 20.000 amerikanske soldater sig på basen.

Interessekonstellationen omkring Grønland er ændret siden den kolde krigs ophør. USA’s sikkerhedspolitiske interesser er reduceret, og i 1991 blev en aftale, der førte til en væsentlig indskrænkning af den amerikanske tilstedeværelse i Grønland, indgået. Baseområdet der før

In an age where the entire planet is mapped, and where hardly any place has been left unscanned, (real or virtual) the notion of exploration no longer has the same meaning.

The explorers of 19th and 20th centuries, have been replaced in the 21st century by the "cultural tourist", a phenomenon created by the tourist industry, whose propositions of "horizon expanding" experiences of "bonding" and tests of endurance appeal to family, institutions and culturally engaged individuals alike. The cultural tourist seeks to recreate a titillatingly intense experience via an amplification of the everyday, e.g. through athletic extremes, advanced role play or culture shock. For example, Canadian tourists "visited" the North Pole, during the winter of 1998-99, using Qaanaaq as their point of departure. The cultural tourist is an hybrid of the explorer of times gone by and the indigenous nomad's environment. While the explorer is in quest of an extreme challenge, the nomad is in quest of the most rational and conducive state for survival.

The cultural tourist has become the exploratory nomad of our times.

It was the polar explorer, Robert E. Peary, who introduced firearms and ammunition to the Eskimo, who quickly learned to shoot and hunt wild game with these new weapons. After he had set off on his expedition to the North Pole the Eskimo quickly ran short of ammunition, and as the younger generation had forgotten the traditional ways of hunt-

ing, the local population was left on the verge of starvation. In an effort to deal with this problem, Knud Rasmussen established, in 1909, a trading station in Thule, and with this he secured all of Greenland under Danish rule.

In 1897 Peary, in the name of science, brought 5 Greenlanders to New York. 4 quickly succumbed to tuberculosis. The surviving boy, Minik, grew up in New York returning to Thule in 1909, where his tales of automobiles, skyscrapers, bridges and great ships were met with suspicion by the local inhabitants. He never really adjusted and returned to New York, where he died of tuberculosis in 1927. An alien to both worlds.

In 1908-09, Cook and Peary competed to become the first to reach the North Pole. In 1909 Cook was received and celebrated in Copenhagen by King Frederik VII, as the first to reach the North Pole. It has hence been shown highly unlikely that it was the North Pole which he had reached. The photograph serving as Cook's proof seems to have been a manipulated "North Pole." Presumably one of the first examples of photographic manipulation.

Global Links

Since 1941, Greenland has had a significant role in global security, not in the least due to Thule's strategic position as a stepping stone between the Soviet Union and the USA. This led to the creation of the

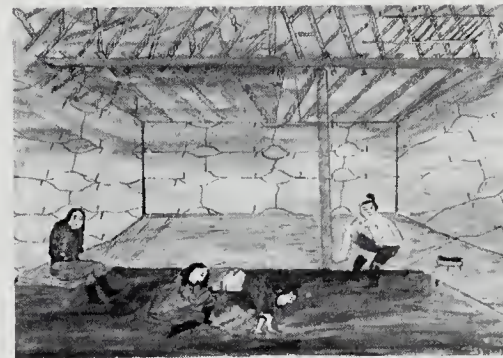

optog 1.400 km² er nu indskrænket til ca. 600 km². Siden 1992 er størstedelen af anlægget rømmet og kun mindre overvågningsopgaver oprettholdes, selv om de enorme installationer stadig er på amerikanske hænder.

I dag fungerer Thule Air Base som transit for besøgende til Qaanaaq. Thule Basen er en gennemført kunstig konstruktion af et vestligt samfund. En kunstig by i ødemarken. Ud over sportshallen, spisehallen og enkelte andre tilstødende bygninger, der er af en helt anden skala, er 'byen' Thule Air Base konstrueret af ensartede modulære aluminiums systemer på betonfundamenter i linære rækker. Anlægget fremstår i stor kontrast til bygden, og konstellationen er højst absurd. Interiørerne af bygningerne reflekterer et gennemført "all-American" livssyn; i spisesalen findes palmetræer i kunstigt lilla lys i plantemiljøer, hvor man kan få alt fra bacon & æg, muffins, pandekager, steak, bananer og mangoer. I sportshallen kan man dyrke en hvilken som helst tænkelig sportsgren; der er swimming-pool, fodboldbaner, golfbaner, tennisbaner, fitnessmaskiner etc. Som turist opholder man sig under transit i en barak på basen og har ikke tilladelse til at bevæge sig omkring, formalia, der bliver strikt håndhævet. Beboere, besøgende til disse og folk med et ærinde (research) har dog lov at benytte basens faciliteter under opholdet.

Qaanaaq kommune har længe ønsket at satse mere på turisme, og man planlægger en landingsbane tæt ved bygden for at befri sig for de begrænsninger Thule Air Base stiller til antallet af gennemrejsende og

besøg til området. Der er tale om et dilemma og et overlap, hvor begge strukturer kunne begunstiges af situationen.

Thule Air Base har siden opførelsen været genstand for megen polemik og diskuteres stadig - senest ved sagen om tvangsforflytningen af de ca. 120 fangerfamilier efter etableringen af basen og ved det i 1968 nedstyrtede B-52 bombefly, der medbragte 3 brintbomber. Ligeledes har det været diskuteret om Grønland kunne modtage deponering af radioaktivt affald.

Knud Rasmussen var omkring 1927 stærkt optaget af mordet på en taxichauffør ved Damhussøen i København. En kvinde ved navn Musse blev idømt 10 års fængsel for mordet. Knud Rasmussen har (ifølge Ebbe Kløvedahl Reich "Den fremmede fortryller") udtalt: "Hendes blege, brutale forbyrderansigt passede til hendes respektløse kyniske fremtræden i retssalen. Hos eskimoerne var Musse Gadedreng blevet en stor kvinde!". (Se også projektet 'Genfortolkning af den Danske Kro, 1997', som omtaler og kortlægger mordet).

Kulturelle rum, vaner og forandring

Gennem livet bringer vi med os en historie om, hvordan vi bruger rum, hvordan vi opfatter inde og ude. Dette har en kulturel baggrund og er formet af dybtliggende vaner og mønstre.

Måden vi lever på og de rum vi bebor, er delvist skabt af de ting, som omgiver os, af de materielle fysiske objekter, vi vælger at leve med. Disse ting bliver en indarvet del af vores kultur, selv om de ikke nød-

Thule Air Base somewhere around 1952. Already prior to the Greenland negotiations of 1951, the American preparations for the establishment of the Thule Air Base were well under way. In June of 1951, 120 ships with over 12,000 men arrived from the USA at Thule. The base was fully operable by November 1952, and during the Cold War ca. 20,000 American troops were stationed at the base.

The sphere of interest enveloping Greenland has since changed with the end of the Cold War. The USA's security interests have abated, and in 1991 an agreement was made which led to a marked reduction of the American presence in Greenland. The base which previously covered 1400 km² has now been reduced to ca. 600 km². The most of the complex has been abandoned since 1992, and only lesser surveillance tasks have been maintained. The enormous installations are however still in American hands. Today the Thule Air Base serves as a transit stop for visitors to Qaanaaq.

The Thule Air Base is an all out artificial construction by a western society. An artificial urban compound in the middle of a barren environment. Not counting the gym, dining hall and few other adjacent buildings, that are of a scale of their own, the entire "compound" Thule Air Base, is constructed of a standardized system of aluminum modules placed in straight rows on concrete foundations. The compound is a sharp contrast to the settlement, and the constellation is quite absurd. The building interiors reflect a thoroughly "all-American" lifestyle; in the dining hall palm trees are to be found under the artificial ultra-violet light of a greenhouse environment, and everything from bacon & eggs, muffins, pancakes, steak to bananas and mangos is to be had. In the gym one can engage in almost any sport imaginable; there is a swimming pool, football courts, golf ranges, tennis courts and fitness machines, etc.

A tourist in transit is relegated to a barrack and is restricted from moving about freely on the base. A formality that is strictly enforced. Residents and their guests as well as those with an errand (research) are, however, allowed to use the base's facilities during their stay.

The Qaanaaq community has long been interested in wagering more on tourism, and there are plans for a runway close to the settlement, in order to free it from the restrictions set by the Thule Air Base as to the number of people passing through and visitors to the area. Both a

di lemma and an overlap, which both structures could benefit from the situation.

Since the time of its erection, the Thule Air Base has been quite polemical and still is the subject of much debate - most recently that of the forced relocation of ca. 120 Inuit families following the creation of the base and the 1968 plane crash of a B-52 bomber carrying 3 H-bombs. Likewise it has been debated whether Greenland could serve as a potential deposition site for radioactive waste.

About 1927, Knud Rasmussen was deeply engrossed by the murder of a cab driver near the Damhus Lake in Copenhagen. A woman by the name of Musse was sentenced, to 10 years in prison, for the murder. Knud Rasmussen was to have said (according to Ebbe Kløvedahl Reich "Den fremmede fortryller"): "Her pale, brutal criminal face fit with her disrespectful, cynical courtroom appearance. Among the Eskimo, Musse Gadedreng had become a great woman!"

(see also the project: "Re-interpretation of the Danish Inn" 1997, which both refers to and maps the same murder).

Cultural Space, Customs and Change

Throughout life we carry with us an history of how we utilize space, how we perceive in and out. This has a cultural basis and is shaped by deep-seated customs and patterns.

The way we live and the space we inhabit is, in part, rendered by the things around us, by the physical objects we choose to live with. These things become an inherent part of our culture, whether or not they originate from it; they take on new meanings that distinguish them from their original significance.

The region of Thule has, in the utmost extreme manner, benefited from mail-order catalogs and more recently from Internet shopping. It is now possible to receive merchandise by mail via the Thule Air Base, instead of waiting for the arrival of supply ships that come during the month of August while the waters are ice-free.

An awareness of the precise origin of things no longer exists in Thule. Rather, a "thing" takes on meaning according to whether it is foreign or from the native land - Greenland. Things from the world outside are exotic, though not to say necessarily beyond reach. The Internet has made for a much broader, yet also much more uniform, selection of

vendigvis oprinder derfra; de påtager sig nye meninger, der adskiller dem fra deres oprindelige betydning.

Thule området har på den mest ekstreme måde haft fordel af postorder-katalogerne og senest handel gennem internettet. Det er blevet muligt at modtage varer med post gennem Thule Air Base i stedet for at afvente forsyningskibets ankomst i august måned, mens vandet er isfrit. Bevidstheden om, hvor tingene kommer fra, er ikke tilstede i Thule. En "ting" opnår snarere sin betydning i kraft af, om den kommer fra udefra eller fra det oprindelige land - Grønland. Ting der kommer fra verdenen udenfor er eksotiske, hvilket ikke nødvendigvis behøver at betyde udenfor rækkevidde. Internettet har gjort det udbud der tilbydes os større, men også mere ens. Dette er på sin vis en meget 'thulesk' tilstand.

Når man vælger et objekt gennem postorder eller internet kan der ikke stilles spørgsmål, overfladen ikke berøres. Når stoffligheden ikke kendes, kan man derfor heller ikke blive skuffet. Den vestlige forståelse af synet som den primære sans skaber en forblindelse af og en illusion om den virkelighed, vi lever i.

Sådan kan man handle uforstyrret med B&H photo i New York og være fortrolig med deres sortiment og seneste tilbudslister, men ikke have en anelse om hvordan der ser ud i dette kæmpe "mayhem" af en ortodoks jødisk foto-engrosshandel med dets sindrige system af transportbånd over hele loftet og de unge mænd med lange slangekrøller bag skrankerne, der indbyrdes taler et uforståeligt sprog.

Nobert Bolz om virkeligheden: Virkeligheden fremstår idag stadig tydeligere som en iscenesættelse af rene effekter. Dermed sættes "realitetsprincippet" ud af kraft. Man kunne sige: de elektroniske billeders nye medievirkelighed fusionerer det virkelige med det mulige. Fakta og fiktion går rastløst op i hinanden.

Inuitten overtager et vestligt syn på de ting, han/hun omgiver sig med. Et objekt, bedømmes ved dets udseende, "om det ser ud til at gøre hvad det skal kunne", om det opfylder kravet til eksempelvis køkkenet, komfort eller underholdning. Ting, "der ser ud som om", får høj status. Køkkenbordet ser ud som skiffer. Stuebordet er af "marmor". Sofaen som af "læder".

Oprindeligt er hjemmet flygtigt og fyldt med mennesker, og det handler

om simple opgaver som at sidde, at ligge, lave mad, holde varmen og have et udsyn. Hjemmet skal opfylde kravet *at bo*. Materialerne beskrives, som grønlænderne beskriver deres ting. "Dette materiale er godt til at sidde på og sammensat med dette udgør det en god flad ting til at sove på". Det at have et rigtigt hus - sit eget faste - er nyt.

Inuitten har en stor forståelse for sit tætteste omgivende rum og indrager det talentfuldt, når der fabrikeres ting, som tøj, kajak og slæde. Der skabes således en bro mellem den uforlignelige skala af landskabet og kroppen. Som brugen af mobiltelefonen og internettet, der bringer omgivelserne nærmere og ændrer skalaen med tekniske instrumenter. Kajakkens rum skåret og skræddersyet efter den krop, der skal bruge den. Der sættes fokus på kvaliteten af materialet, på kontakten mellem materiale, krop og det omkringliggende landskab. Kontakten er 1:1.

I forbindelse med researcharbejdet til NhEW etableredes kontakt til en gammel tømrer ved navn Emil Rasmussen, som arbejdede for Knud Rasmussen i Thule mellem 1927-30 og byggede nogle af de første træhuse i området omkring handelstationen. Som de fleste taler han ivrigt og glad om Knud Rasmussen, der i 1930 bad ham om at fremstille et modelforslag til et mobilt typehus for Inuit befolkningen i Thule området: En ét-rums-bolig, der kunne transporteres på en slæde og bringes med ud i landskabet eller på isen. Emil Rasmussen lavede en lille præfabrikeret træhytte, der kunne adskilles i ca. 20 paneler, taget kunne tages af og himelen nydes (se næste opslag). Knud Rasmussen var begejstret for forslaget og besluttede at teste hytten i fuld størrelse i Thule. Desværre døde han inden, og ideen blev aldrig fuldt op.

I dag er en stor del af de nybyggede huse i Grønland selvbygger huse, simple enfamiliehuse i træ og ofte baseret på de oprindelige ét-rums boliger. Huset, det vil sige materialerne, leveres på stedet med fragtskib i paller og kasser. En medfølgende manual beskriver arbejdsgangen. Byggeriet følger stramt sæsonen; der støbes og bygges om sommeren og efteråret. Huset lukkes til aptering om vinteren. Arbejdet afbrydes af fangerenes optimale fangstperiode, og lader ofte halvfærdige og ubehandlede huse stå hen.

available goods. In a way, this is a very "Thulic" condition. Shopping for an item via mail-order or the Internet, leaves no room query, nor tactile impressions. Without a knowledge of the materiality, there is no basis for disappointment. The western understanding of sight as the primary sense generates a blind illusion of the reality we live in.

Thus it is one can peacefully shop at B&H photo in New York, both familiar with their assortment and latest offers, and yet not have a single clue as to what it is like in this gigantic "mayhem" of an orthodox Jewish wholesale photo business with its ingenious system of conveyor belts covering the entire the ceiling and the young men with long locks standing behind the counters, speaking to each other in an incomprehensible language.

Robert Bolt on reality: Reality appears today ever more clearly as a staging of pure effects. Thus invalidating "the principle of reality." One might say: that the new media reality of electronic images fuses reality with the plausible. Fact and fiction are indivisible without remainder.

The Inuit assume a western outlook on the things that they surround themselves with. An object is judged according to its appearance, "whether it looks like it can do what it is supposed to do," whether, for example, it fulfills the requirements of the kitchen, comfort and entertainment. "A thing which looks like it should" acquires great status. A kitchen counter which looks like slate. A living room table of "marble." A sofa of "leather."

The aboriginal home is make-shift and filled with people, and meant to fulfill the simple tasks of providing a place to sit, to lie, to prepare food, warmth and a vantage point. A home must fulfill dwelling requirements. Materials are described the way Inuit describe their things, "This material is good to sit on and combined with that it makes for a good flat thing to sleep on." That of having a real house - something permanent and of one's own - is new.

The Inuit have a keen understanding of their immediate environment,

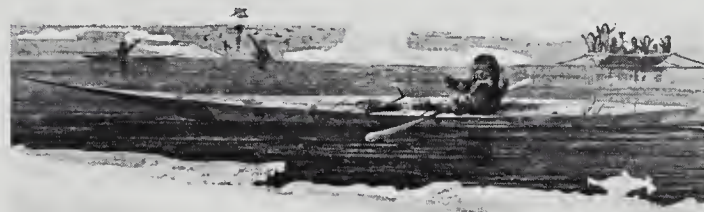
and skillfully utilize that around them to fabricate such things as clothing, kayaks and sleds. In this way creating a link between the incomparable scales of the landscape and the body. As with the use of cellular phones and the Internet, bringing the world closer together and bringing about scalar shifts via technical instruments.

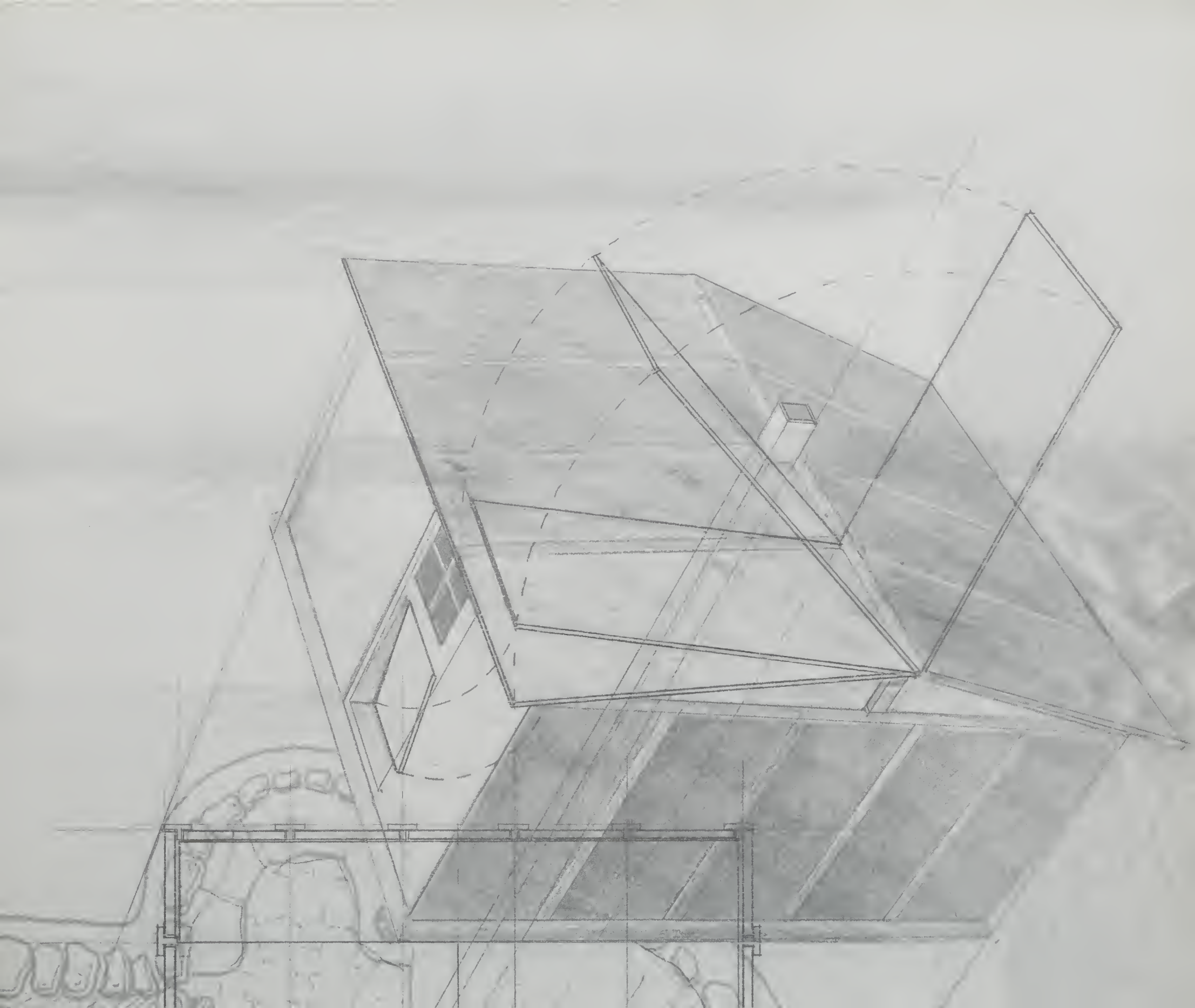
The kayak is a garment that one dons in order to take on the landscape. To achieve the best and most exact attributes, the kayak's space is cut and tailored to the body of the person who is to use it. Focus is placed on the quality of the material, the contact between the material, the body and the surrounding landscape. Contact 1:1.

In connection with the research for NhEW, contact was taken to Emil Rasmussen, a carpenter who had worked for Knud Rasmussen between 1927-30, and built some of the first wood houses in the area of the trading station. Like most, he spoke openly and fondly of Knud Rasmussen, who, in 1930, asked him to build the first prototype for a standard mobile dwelling unit for the Inuit population of the Thule region.

A one-room dwelling unit that could be transported by sled out into the landscape or onto the ice. Emil Rasmussen constructed a small prefabricated wood hut that could be dismantled into ca. 20 panels, where the roof could be lifted off and the sky enjoyed (see the next page). Knud Rasmussen was very pleased with the prototype and resolved to put a full-scale rendition of the hut to test in Thule. Unfortunately Knud Rasmussen died before this was effectuated and the idea was never followed up.

Today a large majority of the new houses on Greenland are do-it-yourself houses, simple single-family houses of wood, often based on the original one-room dwelling. The house, i.e. the materials, are delivered by cargo ship, on pallets and in boxes, to the site in question, accompanied by an assembly manual. Construction follows the seasons, foundations are poured and building occurs during the summer and autumn. Come winter the house is closed off and fitted out. Work is interrupted during the prime hunting season, often leaving raw half-built houses in abeyance.

180299

Projektet

NhEW er en kultivering og undersøgelse af rummet som kropsforlænger; en undersøgelse af kroppens tæt omsluttende rum. Rum som migrerer, rum som transformeres - rummet mellem kajakken og internettet.

Gennem ekstreme oplevelser udfordres vores opfattelse af smerte og velbehag, vores opfattelse af komfort og habitation, og de anvendte materialer udfordres herved på ny. Tilstanden af diskomfort modstillet opfattelsen af komfort vækker vores sanser. Diskomfort er en opmærksom vågen tilstand. Komfort er derimod en tilstand uden forskelle, af ligegyldighed, hvor de udeblivende stimuli skaber en følelsesløshed overfor omgivelserne.

Udstillingen indeholder et fysisk rum 1:1, der kan indtages og iføres.

Rummet beskæftiger sig med forestillingen om rum som beklædning, et specifikt tilskåret rum for individets behov, et rum der muliggør bevægelse. Det kan om vinteren fremstå som en lukket skal, om sommeren folde sig ud og indrage landskabet. Taget tages af. Huset lever med brugen og ånder som årstiden.

NhEW

En prototype for beboelse, der kombinerer økonomi og komfort. Et rum, der er tilpasset individets behov - af letvægts space-age materialer, for at lette transport, opstilling og nedtagning. Kompakt og komfortabelt. NhEW tilbyder et stort udvalg i materialemuligheder, til forskellige udtryk, klima og funktioner. Brugeren specificerer de individuelle behov og ønsker, som strukturen skal tilfredsstille.

Rummet kan transporteres på en slæde, bil, båd, fly eller tog eller man kan ved bestilling få det tilsendt til sit fremtidige feriemål. Resultatet er et sted mellem et telt, en anorak, en campingvogn og et personligt rum eller interiør. Man kan forestille sig rummet som en ferie-mulighed, et specielt designet rum, en udbygning til et hus, et gæsterum, et fanger-telt, et drivhus eller en temporær taglejlighed.

Rummet er konstrueret af paneler på 60x120cm, der over en ramme sammenføjes med alu-profiler og hængsler. En boks af krydsfinér med et isolerende Foam-Core fyld virker ved levering som den konstruktive æske for transport og som en seng med et underliggende tempereret opbevaringsrum. Panelerne af honeycomb (papir eller aluminium) påføres ved laminering forskellige overflader. Der påsættes en indre blø-

dere beklædning af den primære panelkonstruktion med en Velcro løsning for yderligere komfort og funktion. Honeycomb panelerne udfylder en dobbelt funktion, idet de er letvægts konstruktive og isolerende på samme tid. De fungerer som fikserede delinger, åbninger, døre, vinduer, bænke eller borde alt efter individets behov.

Internettes landskab

NhEW websiden tilbyder et internet postorder-katalog i lighed med www.amazon.com, www.beetle.com eller www.realdoll.com. Her kan man finde et layout, hvor man kan konstruere sit eget rum med brug af forskellige materialer.

Layoutet af husets udfoldede plan er et grid-spil, hvor man vælger sine rektangulære paneler, imellem de uendelige variationsmuligheder som valget af materialer og arrangementet af paneler muliggør. Herefter kan materiale- og farve layoutet ses ved at klikke på 3D knappen, eller modellen udskrives på papir, som et gør-det-selv kit. Man kan bestille sit rum og ved betaling med kreditkort få det leveret, hvor man ønsker.

Proceduren er som følger. Man vælger:

- Et af tre layouts, et vertikalt rum, et horisontalt rum eller et tubelignende rum.
- Materialer:
 - Den hårde ydre skal: Træ, aluminium, Formica.
 - Den indre beklædning: Filt, sælskind eller Foam/packing materiale.
- Særlige genstande kan købes mod ekstra betaling. Ovenlys, opbevaringsposer, græstæpper og et indre fleksibelt teltrum.

Når man har færdiggjort sit design, kan man vælge at offentliggøre det på websidens "Galleri" og udstille sit rum som eksempel på mulighederne af NhEW-systemet.

Som tilføjelse til Galleriet kan man besøge et on-line forum og føre en dialog eller sende sin respons på ideer om komfort, rejser og NhEW-systemet i det hele taget. Subjects og meddelelser er tilgængelige for andre besøgende og mulige at besvare på en on-line dialog.

The Project

NhEW is a cultivation and investigation of space as a bodily extension; an investigation of the body's close sheathe of space. Space that migrates, space that transforms - the space between the kayak and the Internet.

Extreme experiences challenge our perception of pain and pleasure, our notion of comfort and habitation, and the applied materials are thus challenged anew. The state of discomfort juxtaposed the notion of comfort rouses our senses. Discomfort is an alert, vigilant state. Comfort is, on the other hand, an undifferentiated state of triviality where the absence of stimuli engenders a numbness to the surroundings.

The exhibition contains a physical 1:1 spatial entity, which one can occupy and don.

The spatial entity deals with the concept of space as a garment, a space specifically cut to the needs of the individual, a space allowing room for movement.

During winter appearing as a closed shell, while in summer it can be folded open drawing in the landscape. The roof can be removed. The house lives via its use and breathes with the seasons.

NhEW

A dwelling prototype combining economy with comfort. A unit adapted to the needs of the individual - made of light-weight space-age materials for easy transportation, assembly and disassembly. Compact and comfortable. NhEW offers a wide range of possible materials, for different looks, climates and functions. The user specifies individual needs and desires that the structure is to satisfy.

The unit can be transported by sled, ship, car, plane, train or helicopter, or one can, when or dering, have it forwarded to one's future vacation destination. The result is a cross between a tent, an anorak, a camper and a personal space or interior. Conceivably serving as an holiday option, a specifically designed space, an house addition, a guest house, a hunter's tent, a greenhouse or a temporary roof apartment.

The unit is built up of panels measuring 60 x 120 cm, attached to a hinged framework of aluminum profiles. A plywood crate, lined with insulating Foam-Core, functions as a structural element, serving both

as moving box and as a bed-platform with an insulated storage space beneath. The honeycomb panels (of either paper or aluminum) are surfaced with various laminates. A softer inner lining is fixed to the primary panel structure with Velcro attachments, for increased comfort and functionality

The honeycomb panels are dual-function, simultaneously lightweight, structural and insulating. The panels function as fixed partitions, openings, doors, windows, benches or tables, all according to individual needs.

The Internet Landscape

The NhEW web site includes an Internet mail-order catalog, comparable to www.amazon.com, www.beetle.com or www.realdoll.com. Here one can find a layout for the construction of a space of one's own, through the use of different materials.

The layout of the house, unfolded in plan, is a grid-game, where one selects the rectangular panels of one's choice, from an untold number of feasible variations, according to the available materials and panel arrangements on hand. Upon doing so the material and color scheme can be seen on screened by merely clicking 3-D, or the model can be printed out as a do-it yourself kit. When making a credit card purchase one can have the unit delivered to one's destination of choice.

The procedure is as follows:

Select:

- One of 3 layouts, a vertical space, a horizontal space and a tube-like space.

- Materials:

Hard exterior shell: wood, aluminum, Formica.

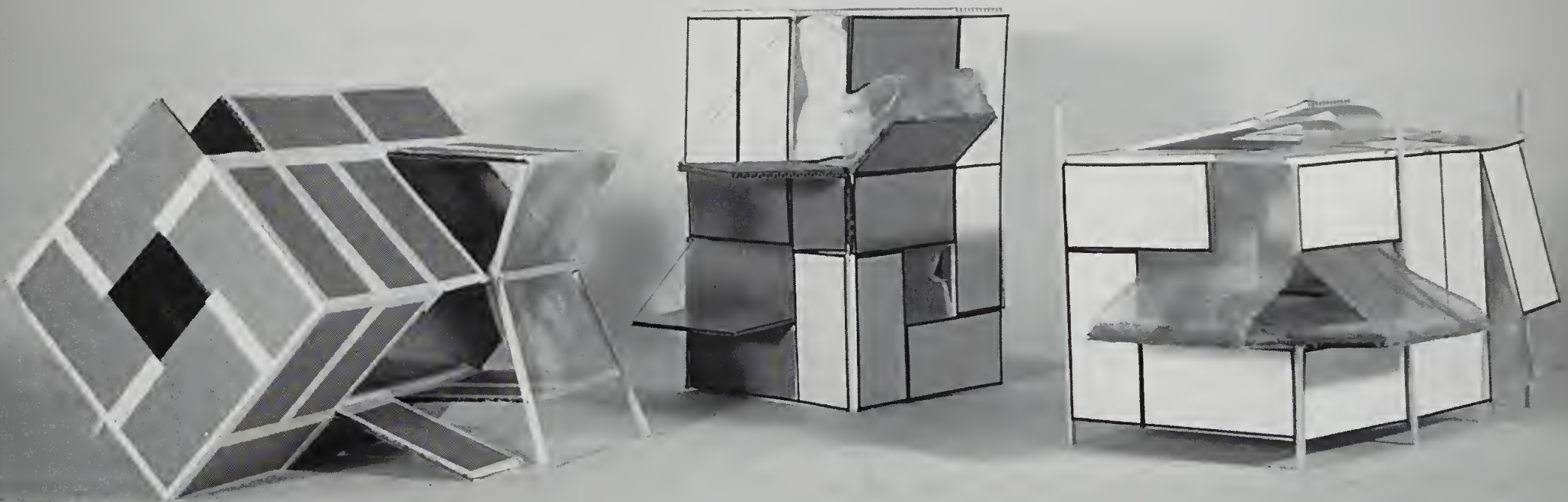
Soft interior cladding: felt, sealskin, foam egg-crate packing material.

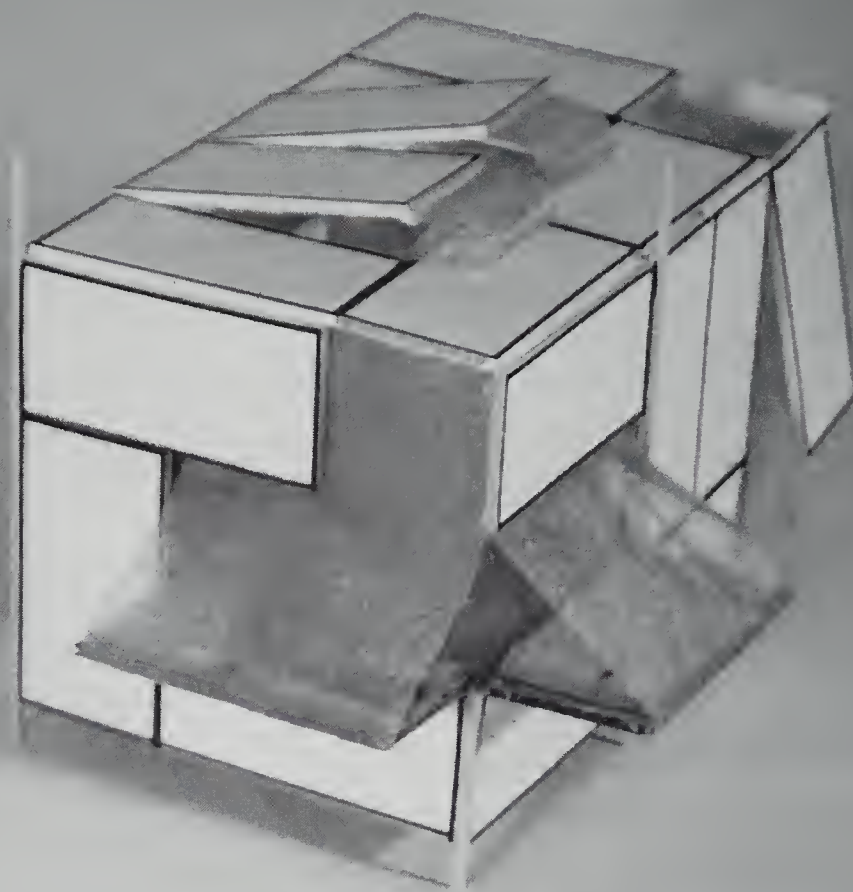
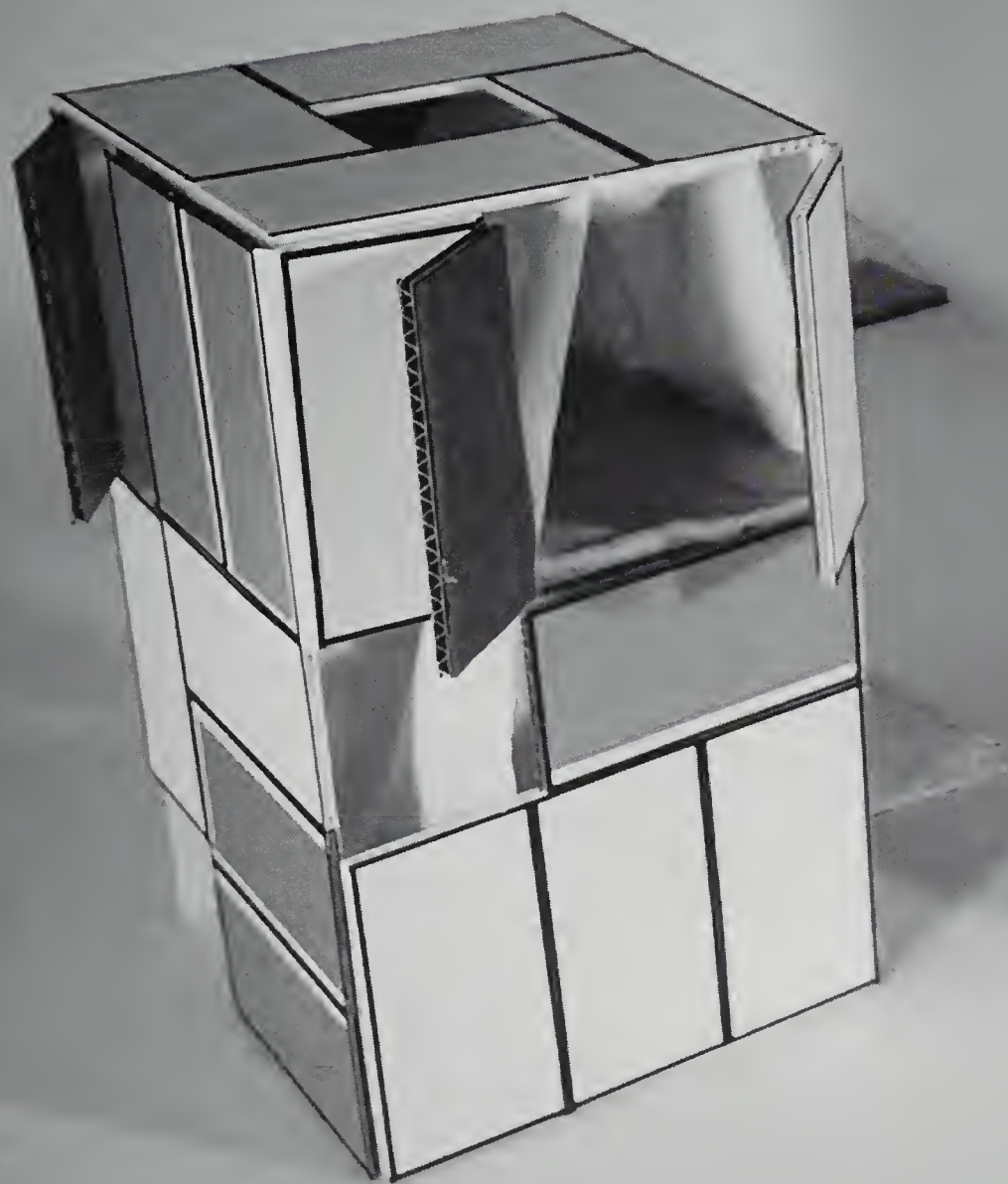
- Special extras can be purchased at extra cost:

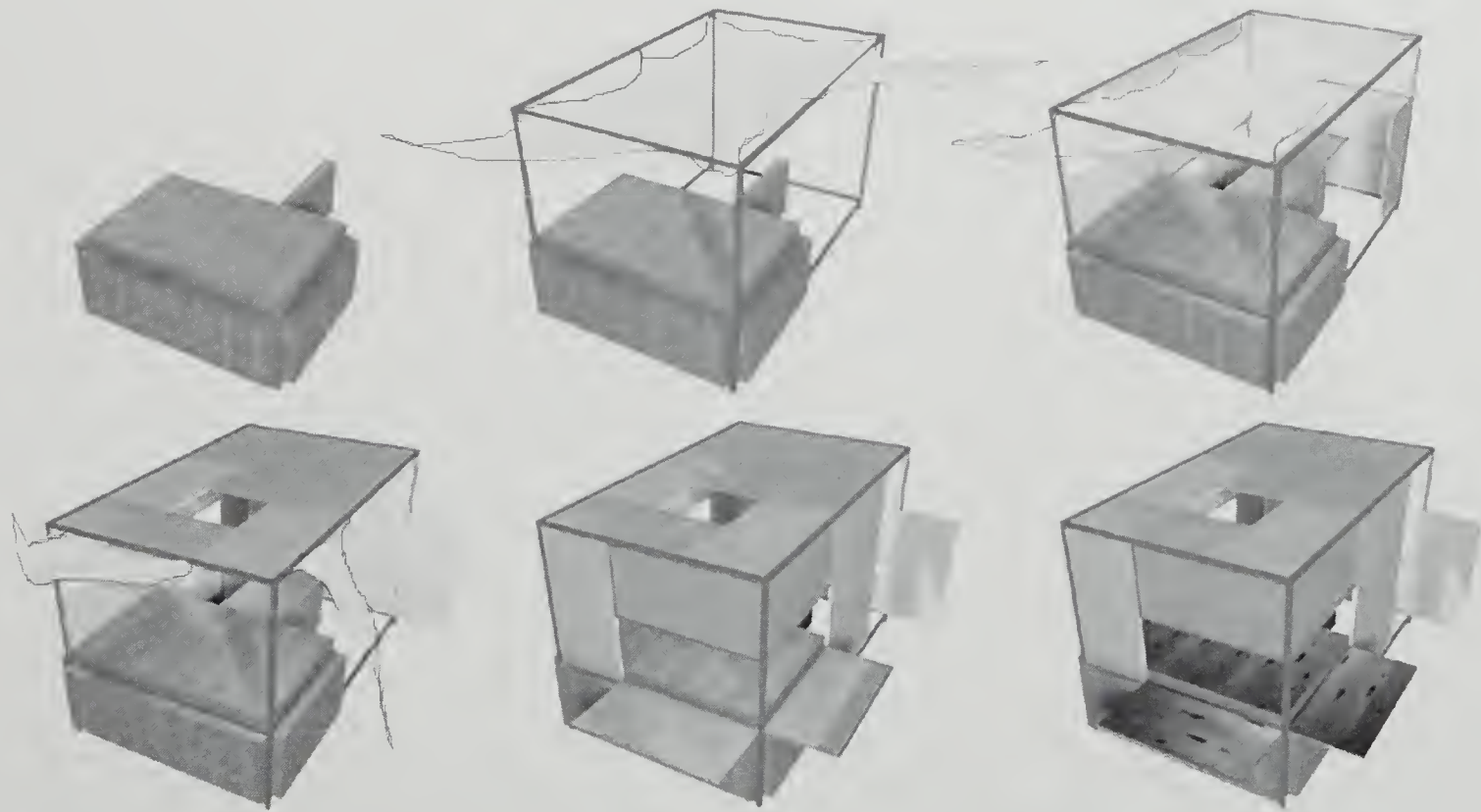
Skylights, storage bags, grass mats, flexible inner lining.

Upon completing a design selection, one can choose to publish it on the web site "Gallery," exhibiting one's design as an example of the endless possibilities of the NhEW system.

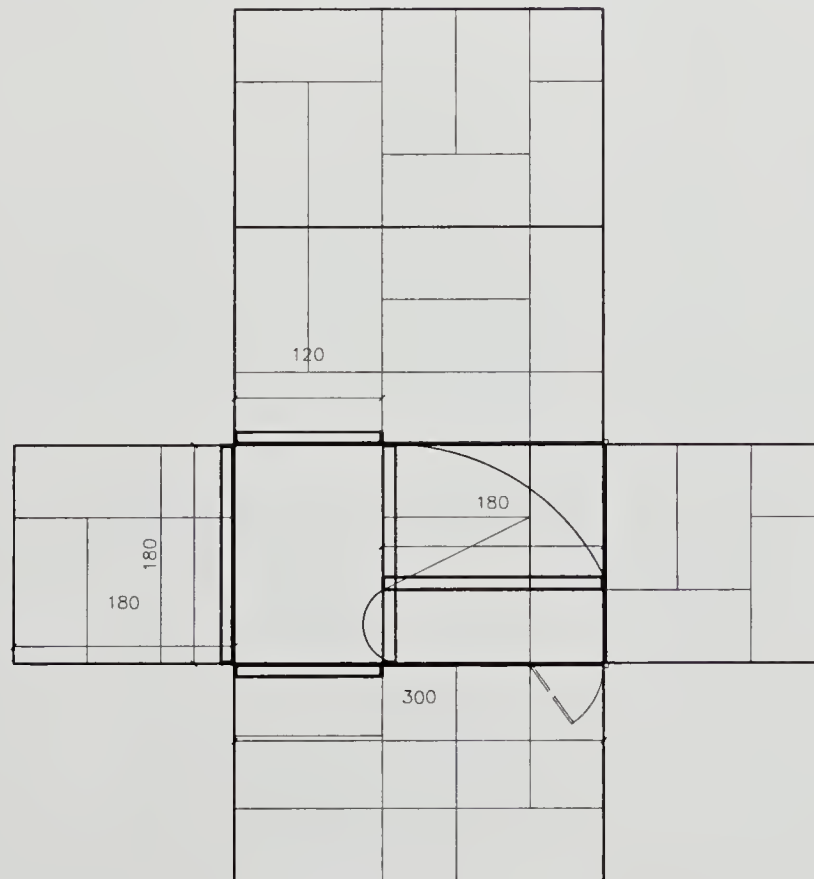
As a supplement to the Gallery one can access an on-line forum to chat or comment on the notions of comfort, travel and the NhEW system. All comments are accessible to others visiting the web site, allowing for possible response and on-line dialogue.

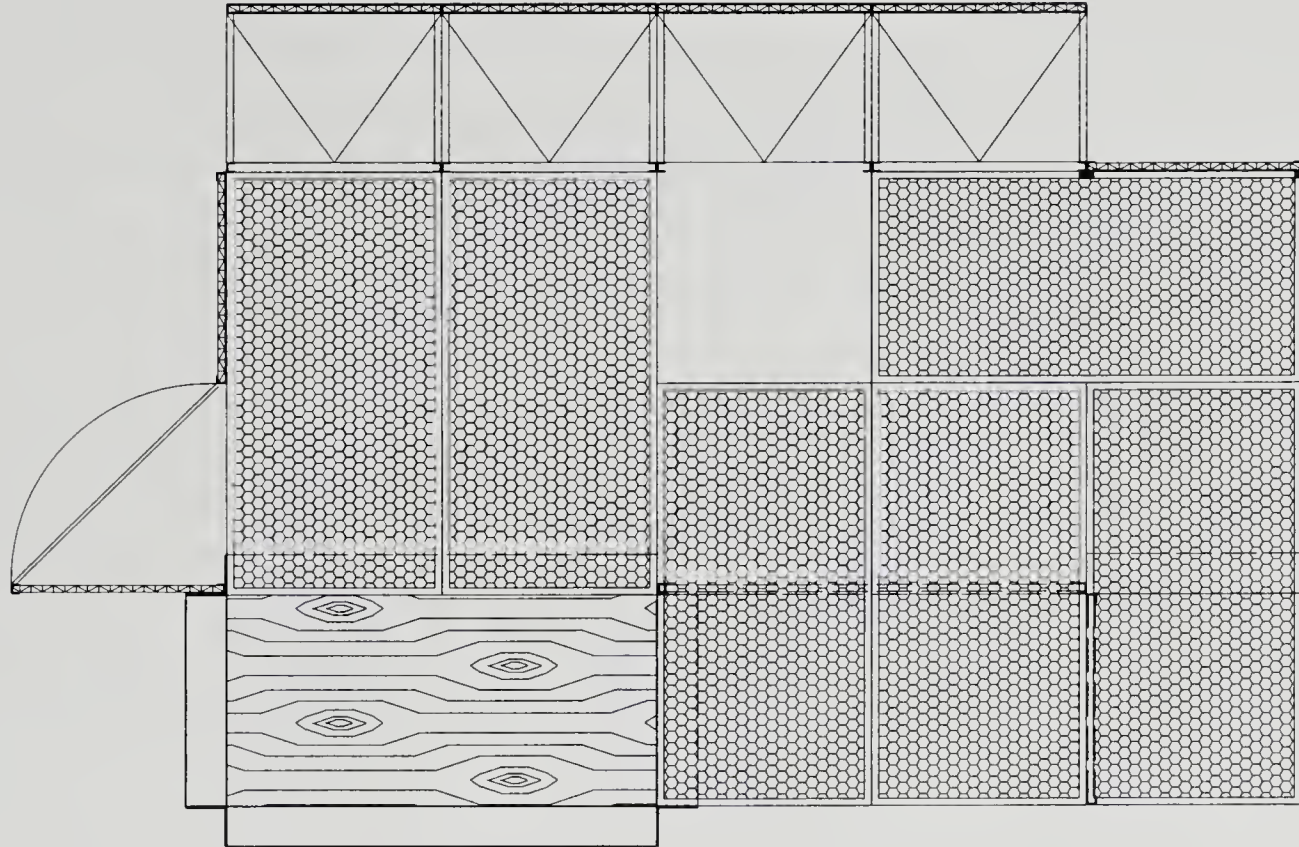

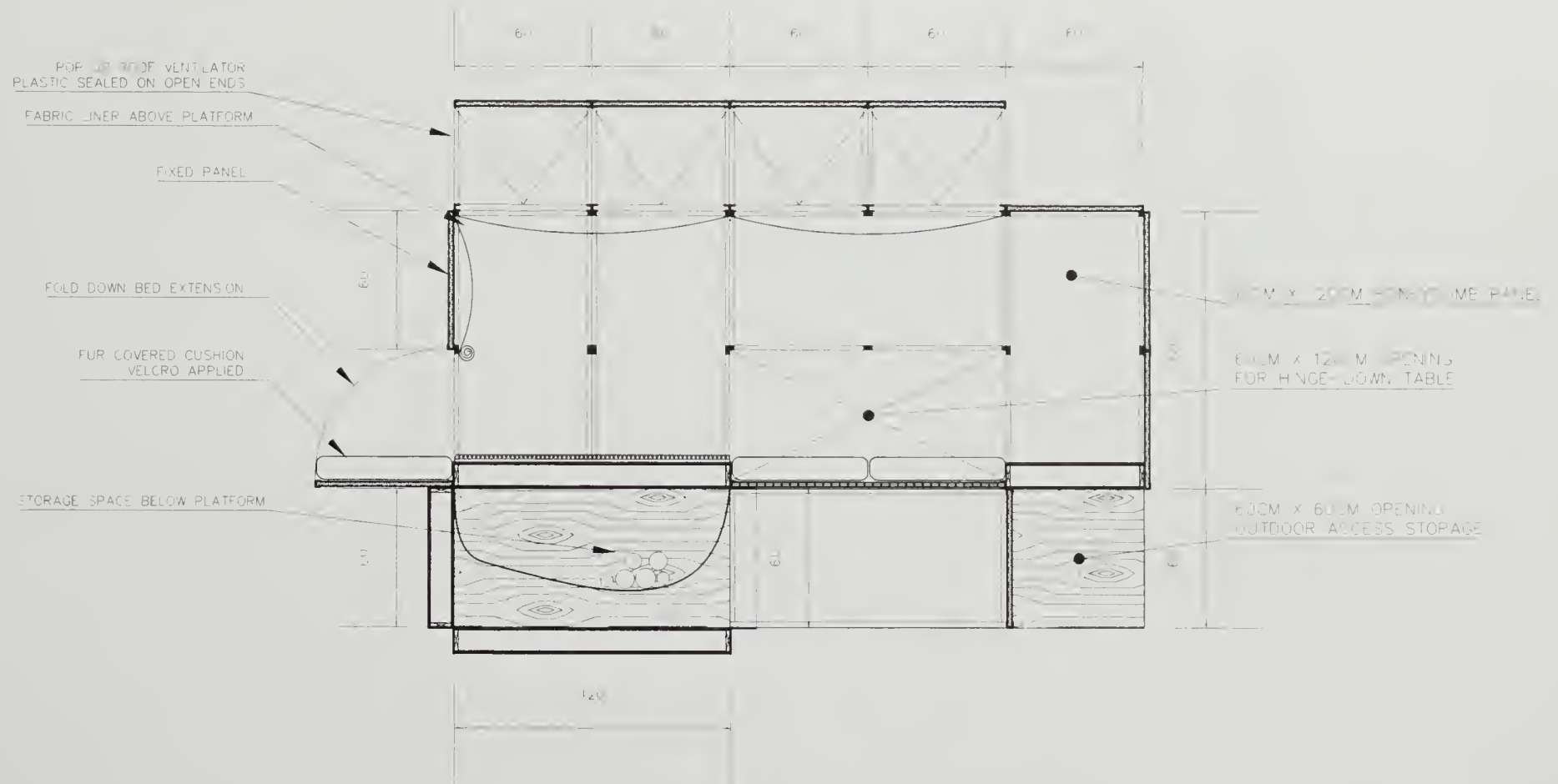

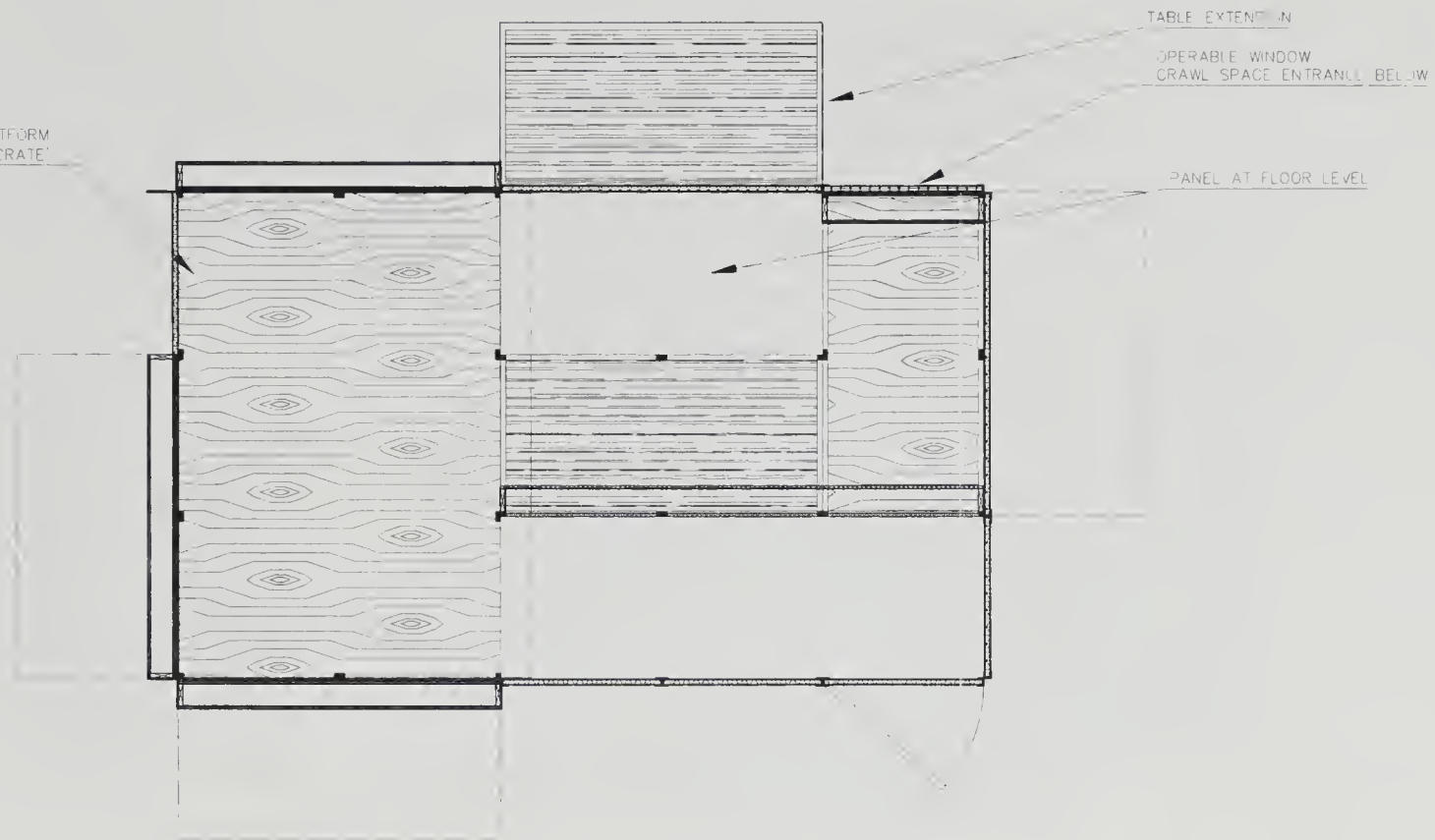

Opstalt / Elevation

Snit / Section

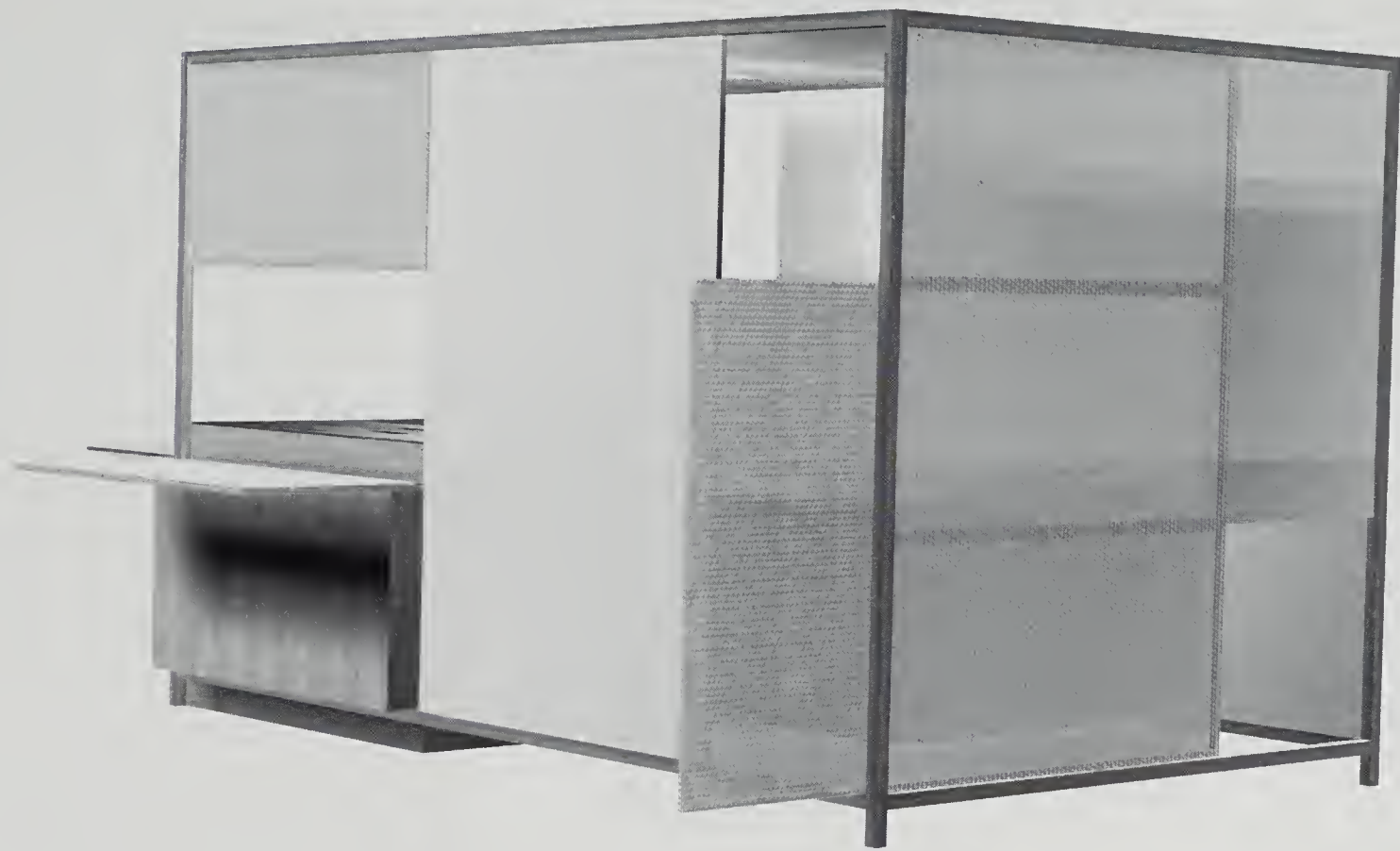

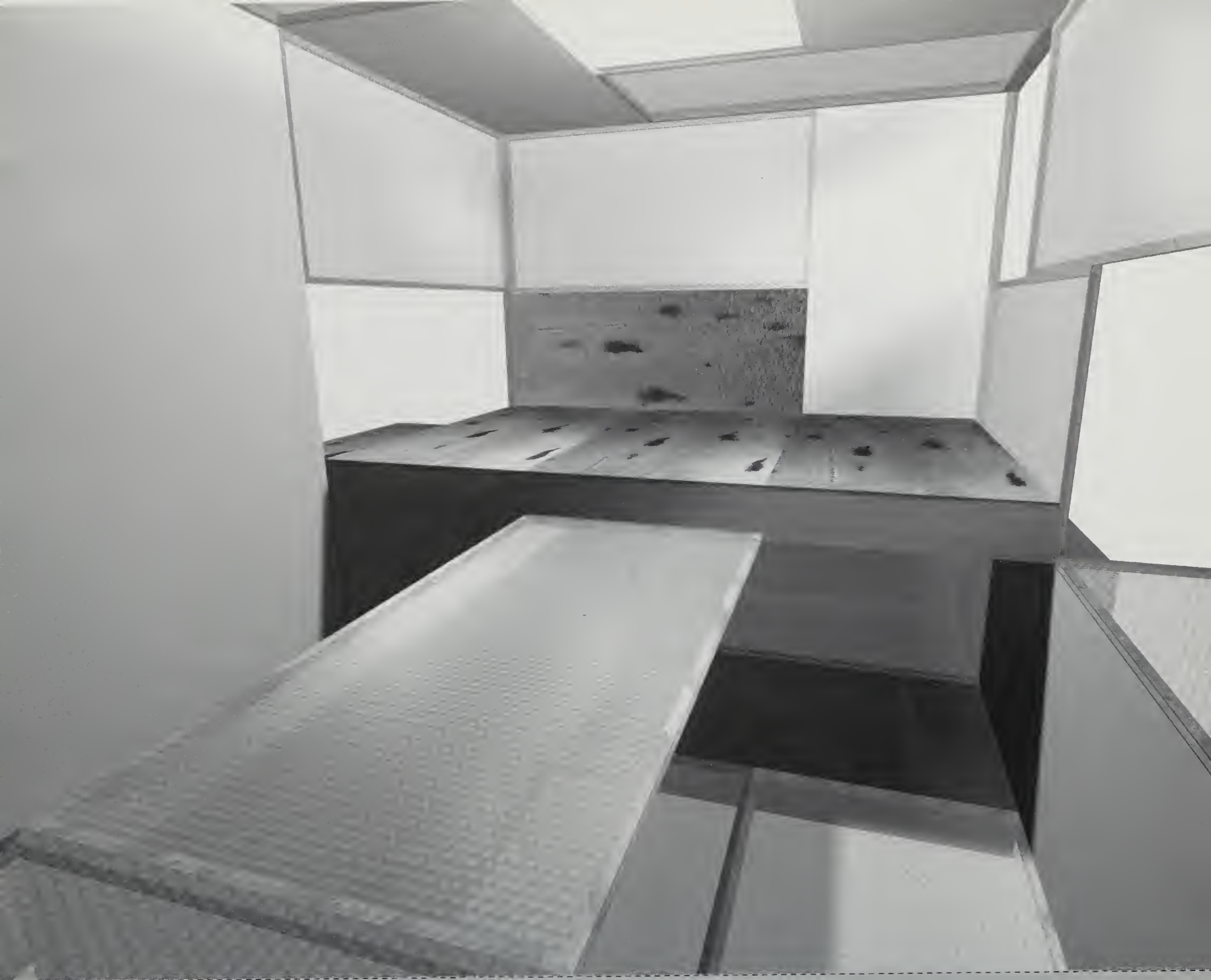
SOFT CLADDED BED PLATFORM
STRUCTURAL FOAM PANEL 'CRATE'

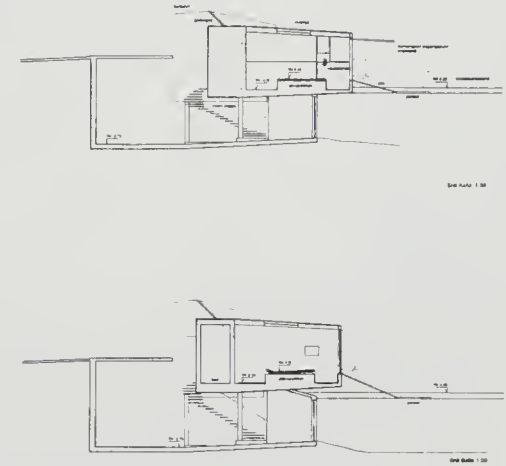
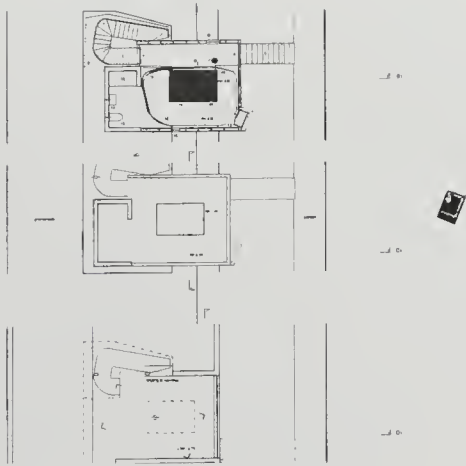
Plan

Andre Projekter:

Tanja Marie Jordan

Genfortolkning af den danske Kro ved Damhus Kroen/-søen i København.

Afgangsprojekt fra Arkitektskolen i Aarhus, januar 1997.

Projektet tager afsæt i den oprindelige krotanke, med kroen som et tilbud til den rejsende om spontant at kunne overnatte i de fleste egne af landet. Dette behov er stadig til stede: handelsmænd, kongres-deltagere, pensionister, eller blot almindelige nysgerrige rejsende er vor tids landevejsrejsende. Spændingsfeltet i mødet mellem en lokal kultur og en rejsende kultur er essentiel for hele projektet.

Jeg har i projektet ønsket at stille spørgsmålstejn ved konventionelle opfattelser af beboelse og æstetik, samt omgang mennesker imellem. De enkelte soverum, der er placeret langs Roskildevej, retter sig mod Damhussøens horisont. Bearbejdningen behandler foranderlighed og genkendelighed i genfortolkningen af elementære hotel-inventar: sengen, spejlet, fjernsynet, forhænget/skærmen og blomstervasen. Ved minimale forskelle fremtvinges en gentænkning af kroppen i rummet, såvel som i den større skala på stedet omkring Damhus Kroen.

Other Projects:

Tanja Marie Jordan

Re-interpretation of the Danish Inn

Diploma project, Architecture School of Aarhus, Denmark, January 1997.

The project's point of departure is the basic notion of the inn, as a place spontaneously able to supply the traveler with accommodations for the night most any place throughout the land. A demand for this still exists: businessmen, convention-goers, retirees or just ordinary inquisitive travelers are the highway journeymen of our times. Essential for the project is the suspense found in the encounter between the local culture and that of the traveler. The project seeks to question the conventional conceptions of dwelling and esthetics, along with that of human interaction. The individual sleeping quarters, situated along Roskildevej, face the Damhus Lake horizon. The detailing deals with the variability and recognizability of basic hotel components: the bed, mirror, television set, curtains/screen and the flower vase. Minute variations compel a re-thinking of the body within the space, as well as within the larger scale of area about the Damhus Inn.

Open Office

Linda Taalman i samarbejde med Allan Koch

Houses by Artists

Houses x Artists er et projekt hvor tolv kunstners forestillinger om deres drømme hus vil manifesteres gennem et samarbejde mellem de medvirkende kunstnere og Open Office; et arkitekt designstudio. Der eksisterer for øjeblikket et supplerende forhold i dialoger mellem kunst og arkitektur over husets form.

Houses x Artists er en mulighed for at oversætte disse overlapninger af disciplinerne til nye hybride forslag for beboelse i et nutidig miljø.

Projektet fremstilles gennem en multimedia process hvor undersøgelsen af nye materialer og nye medier spiller en betydelig rolle. Der lægges betydelig vægt på at afdække alle iboende aspekter i et realistisk forslag. Projektets intention er at realisere hver enkelt kunstners drøm om huset, repræsenteret både i dets arkitektoniske potentiale og i den kunstneristiske vision, en præsentation af huset/hjemmets drømmebillede gennem levende og taktile media.

De udvalgte projekteter for Houses x Artists de følgende kunstnere er engageret: Kevin Appel, Barbara Bloom, Chris Burden, Stan Douglas, Peter Halley, Jim Isermann, T. Kelly Mason, Julian Opie, Renee Petropoulos, Charles Ray, David Reed, og Jessica Stockholder.

Open Office

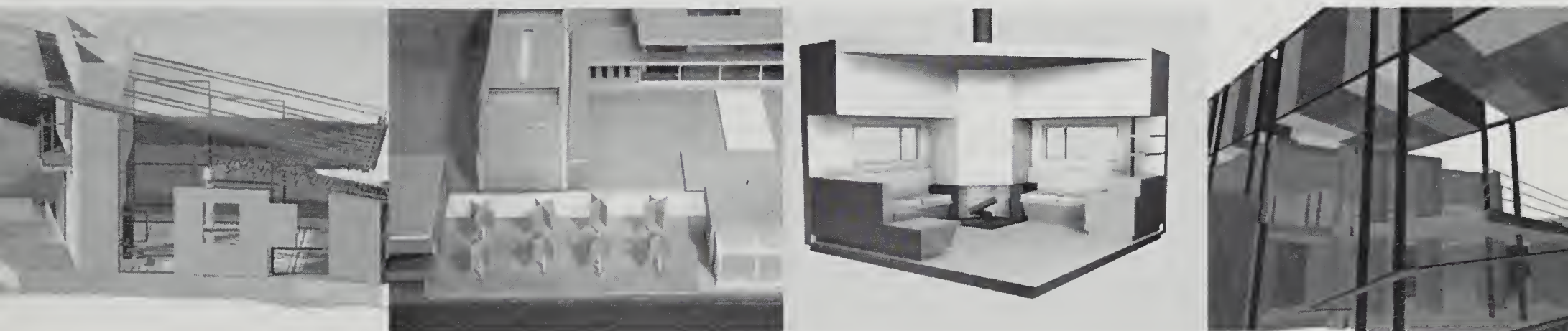
Linda Taalman in collaboration with Allan Koch

Houses by Artists

Houses x Artists is a project in which the design of twelve new houses will be manifested through a comprehensive collaboration between twelve artists and Open Office; an architectural design studio. There currently exists a complimentary relationship between art and architecture discourses over the form of the house.

Houses x Artists is an opportunity for translating crossovers in the disciplines into a new hybrid proposal for dwelling in the contemporary environment. The project is conceived through a multimedia process in which the investigation of new materials and new media plays a significant role. A strong emphasis will be placed on covering all aspects inherent in an actual building proposal. The project intends to realize each artists idea of the dream house, representing it both in its architectural potential and in its artistic vision, presenting the house in a dream state through vivid and tactile media.

The following artists have been engaged in the Houses x Artists project: Kevin Appel, Barbara Bloom, Chris Burden, Stan Douglas, Peter Halley, Jim Isermann, T. Kelly Mason, Julian Opie, Renee Petropoulos, Charles Ray, David Reed, and Jessica Stockholder.

Kroppen, synet, facaden

NhEW, NorthHouseEastWest, står i udstillingen i et kunstigt landskab. Ikke en bygning, ikke en campingvogn, ikke et telt. Måske ikke engang en udstilling. Referencer til Diller + Scofidio og til Duchamps kommer til én med projekter der kan rumme at være udpræget intellektuelle udsagn og dragende sanselige oplevelser på samme tid. Og til Adolf Loos hvis arkitekturopfattelse (med Tanja Jordans ord) ligner bygningen med et jakkesæt med to sider, to retninger: Yderst er udtrykket til omverdenen der er ensartet anonymt, velpresset og præsentabelt. Inderst findes den virkelige detaljering af materialerne, foringen, tættest på kroppen, tættest på berøring.

Jeg har i hovedet et billede jeg en gang så da jeg var barn: En inuit-kvinde iført sælskinsbukser og med bar overkrop sidder i en iglo ved et nøgent spædbarn. Jeg fik dengang de modsatrettede fornemmelser af at være svedende i et frysende rum. At tænke sig nøgenhed i et kæmpe land af is. Huden er det skrøbeligste. Gennem den konfronteres kroppen, uden omsvøb, med verden. Og derfor svøber vi os, med de oplevelser vi finder acceptable, lag på lag af forskansning alt efter det klima verden omslutter os med.

Man kunne hvad angår kroppen måske tale om at to retninger, hhv. kroppens møde med verden og verdens møde med kroppen, overvejende defineres af to sanser, følesansen og synet: Kroppen møder verden med hudens følelse. Tøjet falder ned om kroppen afhængig af stivhed, foden synker i underlaget, den sovende i madrassen. I den første retningen er rummet denne fordybning/ hulning. Verden møder kroppen som et visuelt objekt. Verdens syn på kroppen defineres af det yderste lag der præsenteres. Synet danner ikke rum men læser betydning og tegn, og verden tolker kroppen udfra disse tegn, kønslige og materielle. I den næste retning afgrænses rummet af denne facade omkring kroppen.

I NhEW etableres et indre, blødt som tøj, og en ydre skal, plan og hård. Facadens hårde overflader kan påtage sig en hvilken som helst materialelevirkning. Det forbliver en overflade, men skaber en illusion og en drøm om noget andet. Men skellet mellem indre og ydre er måske kun tilsyneladende. Kroppens tryk i alt det bløde udfordres, for i næste øjeblik krænges det indre ud - en bløttelse, en overskridelse af facaden

sandhed og de mest irrationelle, fantastiske illusioner, da det ikke ville være hensigtsmæssigt af hensyn til hans forsvar for malerkunsten, og det ville være i direkte modstrid med hans påstand om, at øjet bedrages mindre end de andre sanser." (cit. W.J.T. Mitchell)

Netop i dette felt af det faktiske og det irrationelle kan projektet findes, med sit ønske om at huse den kulturelle turist, med den opdagelsesrejsendes dragning mod det ekstreme, det ubekvemme, og normadens behov for livsbefordrende tryk og forudsigelighed.

At fabrikere program

I sit afgangsprogram "Genfortolkning af den danske kro" beskriver den ene af udstillerne, Tanja Jordan, den surrealistiske maler Salvador Dalis "paranoisk-kritiske arbejds metode", PKM. Han sammensatte billeder, situationer og ting uden logiske sammenhænge, oplevet som vi jo også erfarer de "virkelige" begivenheder: irrationelt, usammenhængende og uden forklaring, og han beskrev på denne måde en anden virkelighed. I programmet stilles denne destabilisering af virkelighedsbegrebet overfor en "social-realistisk", videnskabelig, empirisk metode, beskrivende rationelle sammenhænge, faktuelle og materielle forhold. PKM ses, med Dali, som en aktivitet til at afdække betydnings-sammenhænge som ikke er tilgængelige ved en konventionel, rationel analyse, - en mulighed for at åbne vores øjne for en verden der ikke er entydig og ikke underkaster sig én rigtig fortolkning.

Nærværende projekt kan ses som resultatet af et møde mellem disse to arbejds metoder: en traditionel, funktionel "social-realistisk" metode og Dalis PKM. På den ene side læser projektet et ordinært design-problem: Midlertidigt ophold for den "kulturelle turist", med inspiration i de "postordre-huse" den oprindelige befolkning fra Qaanaaq bebor, såvel som i Thule Air Basens ligeledes præfabrikerede bebyggelse. Men den store omhyggelighed hvormed tilsyneladende underordnede temaer omkring stedet, dets kvaliteter og historie beskrives og sammenkædes undre én. Også valget af sted og udvalget af noter, peger på en vilje til at gribe det ubegribelige.

Ønsket for de to udstillere synes, i deres arbejde med arkitektur, at være at åbne for en ny sensibilitet, hvor den komplekse og mangetydi-

den. Gennem facadeelementernes antydede dybde trænger de indre materials reelle rumlige dybde.

Skønheden - sandheden

Det tilsyneladende er gennemgående for projektet. Der stilles spørgsmål ved vores opfattelse af ude/ inde, ægte/ uægte, grimt/ smukt, oprindeligt/ pastiche.

I antologien "øje for øje" redegør W.J.T. Mitchell for Leonardo da Vincis forsvar for malerkunsten som den sandeste kunstart frem for poesien, simpelthen fordi den er visuel. Synet er det sanseorgan der "bedrages mindst": "Forskellen mellem malerkunsten og poesien er forskellen mellem substans og skygge, mellem kendsgerninger og tegn på kendsgerninger. Men Leonardos ros af billedernes kognitive overlegenhed fører imidlertid til et mærkeligt paradoks. Malerkunsten er ikke alene bedre til at fortælle sandheden end poesien, men også bedre til at fortælle løgne, - så overbevisende at malerkunsten bedrager selv dyr... Jeg har set hunde gå og prøve at bide malede hunde og en abe, der foretog sig mærkelige ting med en anden malet abe". - "Mennesker... bliver forelskede i billeder som ikke forestiller en levende kvinde". Men Leonardo dvæler ikke ved maleriets uhyggelige kræfter, dets mærkelige evne til at vise både den faktiske, videnskabelige

ge verden vi lever i, i højere grad vil træde frem. Det er en kritisk forholden sig til de selvfølgeligheder vi normalt tager udgangspunkt i ved fabrikation af arkitektur. Selvfølgeligheder der ureflektet fastlægger, hvad arkitekturens bruger har af behov, og hvad hun bør synes om: For eksempel type-huse og systemkøkkener - og i lige så høj grad meget samtidig arkitektur, hvor det er overfladen, make-up'en og den lækre detalje der artikuleres og bearbejdes, men indholdet, organiseringen, det liv og de erfaringer der nedlægges som muligheder i planen er forstemmende ensartede.

For at finde en arkitektur der i højere grad tager udgangspunkt i det sted, den kultur, den tid den eksisterer i, er der ikke brug for en ny stil, et nyt udtryk, en ny planløsning. Beslutningen er derimod at fabrikationen af stof, formgivningen af materiale, og fabrikationen af et program for denne formbearbejdning må være to parallelle, ligeværdige aktiviteter, der informere og udfordre hinanden gensidigt.

"Alles opfattelse af skønhed er forskellig fra alle andres.

*Når jeg ser folk i gyseligt tøj, som ikke klæder dem,
prøver jeg at forestille mig det øjeblik, hvor de købte det,
og hvor de tænkte: "Dét er skønt. Det kan jeg godt li".*

Dét tar' jeg." Andy Warhol.

Susanne Jensen

Tanja Marie Jordan (1969), arkitekt MAA

1997, afgang fra Kunstakademiets Arkitektskole; 1995-96, The Cooper Union School of Art and Architecture, New York; 1994-95, Arkitektskolen i Aarhus; 1990-93, BSC (Hons) 1. degree in Architecture fra University of East London.

Projekter i samarbejde med Open Office, Superflex og kunstnergruppen Art of Heart samt i eget navn med installationen Home in Exile - Exile at Home til ArtGenda i Kulturbý96. 2. Præmie i den nordiske konkurrence om et kulturhus i Nuuk sammen med Chris Thurlbourne og Ernest Fasanay.

Tildelt studie- og projektlegater af Margot & Thorvald Dreyers Fond (1991, 93, 96)) og arbejdslegat af Statens Kunstfond (1998) foruden legater af NIFCA (1998), Kulturbý 96 (1996) og Knud Højgaards Fond (1993).

Tanja Marie Jordan, som har deltaget i danske og udenlandske udstillinger, har været ansat på en række førende danske tegnestuer samt hos Hotel Pro Forma og Diller & Scofidio Studio.

Open Office

Open Office er grundlagt af arkitekterne Allan Koch og Linda Taalman, der er uddannet på henholdsvis Cornell University i New York og The Cooper Union School of Art and Architecture i New York.

Ud over Houses x Artist har Open Office udarbejdet et nyt adgangs-koncept til Dia Center Storefront i New York (1999), internet-installationen Adaweb sammen med forfatteren Darcy Steinke (1997) samt et konkurrenceprojektet til Petrosino Park Competition i New York (1996).

Open Office har modtaget legater og særlige omtaler for Houses x Artist og konkurrenceprojektet til Petrosino Park Competition af henholdsvis New York Foundation for the Arts, The Cooper Union Internship Program Grant og Storefront for Art and Architecture.

Kilder / References:

Brink, Poul: Thule sagen. Løgnens univers. 1997.

Brøsted, Jens og Føgteborg, Mads: Thule - fangerfolk og militær-anlæg. 1987.

Harlang, Christian & Lynge, Aqqaluk & Nielsen, Henrik Karl: Retten til Thulelandet. 1999.

Justesen, Peter: The global leader - in Duty-Free Home Shopping 1998. Katalog 1998.

Lausten, Thorbjørn og Rasmussen, Ib Lundgaard: Nuet - det polare rum. Kulturbý '96.

Lewis, Tumaski, Lewis: Situation Normal..., Pamphlet #21. Princeton Architectural Press, 1998.

Petersen, H.C.: Den store kajakbog. 1997.

Petersen, Nikolaj: Grønland i global sikkerhedspolitik. 1992.

Rasmussen, Emil (f. 1907): Erindringer. 1991. Samtaler i løbet af 1998.

Rasmussen, Knud: Myter og Sagn fra Grønland. Udvalgt af Jørn Riel. 1994.

Rasmussen, Knud: Den lange sløderejse. Den 5. Thule ekspedition. 1932.

Reich, Ebbe Kløvedal: Den fremmede fortryller. Beretning om Knud Rasmussen og hans to folk. 1995.

USAF Nuclear Safety: Project crested ice. Volume 65 (part 2) Special edition. Jan/Feb/Mar 1970, no. 1.

www.realdoll.com/cool/index.html

www.beatle.com, www.amazon.com

www.technosphere.org.uk

New York Public Library, Picture Collection. Diverse tekster og fotomateriale / Various texts and photographic material.

Tak til / Thank you to:

Bestyreren i Knud Rasmussens hus i Hundested / Administrator of Knud Rasmussen's House, Hundested, Denmark.

Emil Rasmussen.

Arkitekturgalleriet

Er udkommet:

- No.1: Studio X Chiasmus v/ Kent Martinussen
- No.2: Brandt Hell Hansted Holscher
- No.3: Andersen & Sigurdsson
- No.4: Entasis
- No.5: Kristine Jensen, Bjarne Frost & Peter Møller
- No.6: Tower 151 Architects
- No.7: Torben Nielsen & Susanne Jensen
- No.8: Mathilde Petri
- No.9: UID/ v. Henrik Valeur
- No.10: Christina Capetillo
- No.11: Claudia Carbone og Claus Peder Pedersen
- No.12: Fuglsang & Mandrup-Poulsen

